

ПРЕС КЛИПИНГ

19. август 2013.

НАСЛОВИ

Милан Кркобабић: Поште Србије су очерупане (стр. 2)

Симич: „Симпо“ и „Галеника“ наредне недеље биће у блокади (стр. 4)

Маринковић: Јавни сектор први на мети (стр. 5)

Без образовања готово немогуће до посла (стр. 7)

Само у Београд вишак 740 наставника (стр. 8)

Милан Кркобабић: Поште Србије су очерупане

АУТОР: Т. СПАЛЕВИЋ

Генерални директор „Поште Србије“ Милан Кркобабић о држави и јавним предузећима, одговорности за уништавање Србије: “Пошту“ не треба приватизовати. Конкурси за избор директора јавних предузећа су легализација пљачке

НЕТО добит коју ће „Пошта Србије“ остварити у овој години премашиће 30 милиона евра. Биће то утростручена зарада у односу на плус који је ово јавно предузеће имало лане. Чаробни штапић за овакав успех не постоји, каже за „Новости“ Милан Кркобабић, генерални директор „Поште Србије“. Једноставно, „тајна“ лежи у домаћинском пословању и упошљавању свих капацитета система, који броји 15.000 радника. Модел ПТТ - да нема вишка запослених, већ само мањка посла - могла би да примене и остала јавна предузећа, сматра Кркобабић, а почетни корак је попис свега чиме располажу. И држава, као власник, у сваком тренутку мора да има „скенирана“ сва своја предузећа, како би успешно њима газдовала и одређивала им даљу судбину.

*** Јавна предузећа су омча око врата држави и буџету. Осим „Поште“, ретке су фирме које могу да се похвале профитом. Како вишегодишње губиташе направити успешним?**

- Држава мора да има детаљан увид у јавни сектор. Прво да видимо шта све имамо, па да се одредимо која су то предузећа неопходна држави. Остала могу да иду у власничку трансформацију односно приватизацију, али по јасно утврђеној динамици. То је ствар политичког консензуса заснованог на прецизно утврђеној визији економског развоја. Треба појачати или успоставити координацију по вертикали и хоризонтално, а то значи извести одговорност до краја. Имали смо примере да поједини министри не знају шта им се догађа у јавним предузећима за која су надлежни. Хоризонтална веза између предузећа сада не постоји. Кључ је да држава мора да газдује својом имовином. У овом моменту „Пошта“ је Србији потребна и то је један од система који не треба приватизовати, исто као и предузећа која газдују природним богатством.

ПЛАН ЗА СТАРИЈЕ ОД 45 ГОДИНА * ПУПС, чији сте потпредседник, предложио је закон о социјалном предузетништву, шта је суштина тог прописа, који би требало да се усвоји на јесен? - Данас у српској економији имамо јавни и приватни сектор, а и ми из ПУПС очекујемо увођење трећег - сектора социјалног предузетништва. То је корективни сектор, који исправља неправилности тржишне економије у транзиционом периоду. Од пола милиона до милион грађана Србије је радно способно, али има више од 45 година старости и, економски речено, неконкурентни су на тржишту рада. Премлади су за пензију, престари за запослење. План је да брзо и јефтино омогућимо тим грађанима да покрену посао и себи обезбеде егзистенцију. То је могуће подстицајним средствима, с једне, и економским мерама, с друге стране - за њих смањење ПДВ, смањење пореза и доприноса (треба да плаћају само пензијско и

здравствено осигурање) и позитивна дискриминација у поступцима јавних набавки, а то значи да за њихове производе и услуге постоји пречица.

*** Је ли „Пошта“ пописала имовину?**

- Јесте. И последњи ексер, који се затурио, мора да се врати. „Пошта“ је као систем посебно у последњих двадесет година черупана, па је из ње извучено и срце - „Телеком“. Остали смо и без објеката друштвеног стандарда, хотела, а све обавезе по кредитима за та предузећа остала су „Пошти“, која годишње по том основу плаћа око десет милиона евра.

*** У току су конкурси за избор генералних директора у појединим јавним предузећима, да ли је и то једно од решења за успех?**

- Сматрам да је концепт департизације, који је наметнут, неприхватљив и штетан. Конкурс је покушај да се избегне одговорност и бићу до краја отворен - то је легализација пљачке. Државном имовином не може да руководи нико кога нису верификовали грађани. Тачно мора да се зна ко сноси одговорност за ово или оно предузеће. Департизација је сјајна досетка веселих момака, који су у протеклој деценији уништавали Србију. Хоћемо ли под плаштом департизације да убацујемо појединце који ће бриљантно да одраде одређену врсту послова у корист интересних група и да онда нестану? Хоћемо ли у први план да ставимо формалну игрицу или одговорност? „Конкурс“ је у „Пошти“ перманентно отворен, сваки тромесечни извештај, пролазиш или не, знаш или не знаш да радиш.

*** И, какво вам је „пролазно време“?**

- Пословање за првих шест месеци је позитивно. Утростручили смо нето добит у односу на исти период лане. Прошле године 5,5 милиона евра, ове 16,5 милиона. Свих 15.000 запослених је задржало своја радна места. Месечно смо имали по 20 милиона клијената на шалтерима пошта, што значи да сваки грађанин Србије три пута месечно одради неки посао у пошти.

*** Многи мисле да је пословање „Поште“ позитивно због монопола...**

- „Пошта“ није монополист. Примера ради, у једном сегменту пословања банке су нам конкуренција. Али, месечно смо обавили четири пута више финансијских трансакција него све банке у Србији заједно. У лошијем привредном амбијенту раст услуга нашег финансијског сектора је био десет одсто у односу на исти период лане. Имамо услугу пост експрес и конкуренцију од 48 оператера и ту бележимо раст са више од 19 одсто. Данас електронска трговина у свету учествује са 30 до 40 одсто. Електронске трговине нема ако вам неко не донесе робу на кућну адресу. Да бисмо побољшали квалитет те услуге наш ИТ сектор разрадио је апликацију за слање СМС поруке да се пакет донесе у тренутку када је прималац код куће. Наша предност је у томе што смо систем, који покрива целу Србију, који има 4.500 шалтера, 1.500 пошта, скоро 5.000 поштарара, који уживају велико поверење грађана.

*** Које још новине грађани могу да очекују?**

- До краја године предвиђамо раст за 30.000 корисника кабловске телевизије и исто толико корисника интернета. Јер, понудићемо обједињени пакет тих услуга за 1.500 динара. Дакле, добар програм, брз проток када је реч о интернету, конкурентна цена и сјајно одржавање мреже без прекида. За

пензионере, који не желе велики број ТВ канала, даћемо нижу цену. Имамо пост-шопове, које ћемо сада другачије да организујемо, у којима ће моћи да се купује роба, а менаџер је добио задатак да осмисли пројекат и асортиман.

*** Колико сте новца наменили за инвестиције ове године?**

- Око 20 милиона евра у све оно што треба да побољша продају постојећих услуга или да омогући нове услуге. А то је ИТ сектор. Од нове године отварамо развојни центар „Поште“, запошљавамо 50 младих стручњака, дипломаца са државних факултета из Београда, Ниша, Крагујевца и Новог Сада. Радиће са најбољима у „Пошти“ а у тај пројекат биће укључени и професори тих факултета и Академије наука. Осим за потребе „Поште“, ти пројекти биће понуђени тржишту.

<http://www.blic.rs/Vesti/Tema-Dana/399713/Simic-Simpo-i-Galenika-naredne-nedelje-bice-u-blokadi>

Симич: „Симпо“ и „Галеника“ наредне недеље биће у блокади

АУТОРКА: Гордана Булатовић

С обзиром на то да Влада Србије није донела одлуку да конвертује порески дуг „Симпа“ вредан преко 40 милиона евра, у власништву државе, наредне недеље следи блокада рачуна те фирме. Сличну судбину имаће, сазнаје „Блиц“, и „Галеника“.

Порезници су, како сазнајемо, до сада избегавали да блокирају рачуне ових фирми, с обзиром на то да је претходних месеци припремана конверзија огромних дугова „Симпа“ у власништво државе, а да је „Галеника“ доскора била у поступку приватизације.

Како конверзија дуга у 66 одсто капитала државе у „Симпу“ није завршена, а проналажење стратешког партнера за земунску фабрику лекова остало без успеха и ове фирме ће доживети судбину осталих компанија које су активне, а дужници су за порезе и доприносе.

Како сазнаје „Блиц“, директор Пореске управе Србије Иван Симич за ове потезе има пуну подршку у Влади, а пре свега сагласност првог потпредседника Владе Александра Вучића, с којим се састао прошле недеље и договорио наставак чишћења заосталих пореских дуговања.

DUGOVI ZA POREZE I DOPRINOSE

	doprinosi na plate	ukupni dug za porez
Simpo a.d.	1.788.044.000	4.499.578.153
Simpo dekor	165.261.000	249.189.152
Kondiva	85.224.800	182.817.534
Simpo drvo	65.512.953	137.476.129
Simpo cvece	58.387.408	111.036.932
Simpo krevetici	50.359.800	66.297.812
Galenika	89.447.505	113.524.451

* u dinarima

Симич није желео да коментарише сазнања „Блица“, уз опаску да ће се о акцијама порезника више знати од недеље.

- Једино што могу да кажем јесте да нулту толеранцију код неплатиша пореза и доприноса коју спроводи Пореска управа, а коју је увео доскорашњи министар финансија Динкић, подржава и први потпредседник Владе Александар Вучић. Нулта толеранција као законита пракса биће настављена - рекао је јуче Симич за „Блиц“.

<http://www.dnevnik.rs/politika/marinkovic-javni-sektor-prvi-na-meti>

Маринковић: Јавни сектор први на мети

АУТОР: С. Станковић

У сусрет реконструкцији Владе Србије, која, како се очекује, треба да буде окончана 26. августа, засигурно се зна само име кандидата за место министра финансија. Млади стручњак Лазар Крстић, иако Нишлија, долази нам из далеке Америке

те стога није чудо што се многи питају како ће се тако брзо уклопити у рад са српском државном касом.

Како за „Дневник“ упозорава посланик СДП-а и члан Одбора за финансије Скупштине Србије др Владимир Маринковић, једна од кључних мера у које треба да „загази“ Влада након реконструкције, јесте реформа јавног сектора.

– Ефикасност и ефективност јавног сектора је предмет истраживања и стратегија свих развијених држава и кључна ствар је системски приступ том проблему. Суштина је да јавну администрацију и јавна предузећа воде наједукованији и најспособнији кадрови с менаџерским вештинама, али и незаобилазним моралним кредибилитетом. САД и развијене земље ЕУ доносе средњорочне и дугорочне стратегије развоја јавног сектора, а главни циљ је обезбедити да тај сектор функционише на принципима приватног сектора и тржишне утакмице, с посебним фокусом на друштвено одговорном пословању – упозорава Маринковић. – Основа за спровођење такве стратегије, коју ми немамо, је позитивна селекција на принципима савременог управљања људским ресурсима, а и кадровска подршка коју генеришу високообразовне институције, специјализоване да образују кадрове за послове који се тичу менаџмента, јавне управе и администрације. На глобалном нивоу су познате школе као што је Јохн Кеннеди Факулту фор публиц администратион или Георге Њасхингтон факулту... Србија такву институцију нема па зато и нема професионалце који би после завршених основних и последипломских студија били спремни да ефикасно воде државу и њене институције.

Маринковић додаје да „ што се тиче јавних предузећа, право решење би било расписивање међународних конкурса за извршне функције“.

– Није никакво оправдање да је то скупо, пошто неколико десетина врхунских менаџера може системски утицати на то да јавни сектор буде ефикасан и профитабилан. Осим низа предузећа која генеришу огромне губитке, а које на крају плаћају грађани, само једно, Телеком, ствара профит, али и поред тога је одавно изгубило корак с конкуренцијом управо због немогућности да постане регионални играч, уз коришћење политике иновација и увођење нових технологија те је само питање времена када ће потпуно пасти у сенку тржишно прилагодљивијих компанија. Као пример ефикасности само ћу навести овај податак: „Теленор“ има 1.200 запослених а Телеком 10.000... Напомињем да је „Теленор“ већински државна компанија у власништву Норвешке – каже наш саговорник.

Реформа Фонда ПИО

Маринковић упозорава на то да је једна од најзначајнијих ствари реформа Фонда ПИО, на који тренутно иде 52 одсто буџета па „уз плате у јавном сектору долазимо до тога да министар финансија располаже с 20 одсто ионако малог буџета, што је сувише мала сума за државне инвестиције које би покренуле привредни развој и раст од пет посто“.

– Тако да ту, персонално, нико не може имати чаробни штапић и повећати ту суму, како год се он звао – закључује Маринковић. – Дакле, политичка воља, јавни менаџмент који функционише на тржишном принципу, чврста веза с факултетима и универзитетима и подстицај отварању студијских програма из те области, уз брзу реформу Фонда ПИО – то су те хитне мере. Ту нам требају реализатори који имају подршку за спровођење таквог плана.

Без образовања готово немогуће до посла

АУТОР: Д. Млађеновић

Незапосленост је велики проблем, с којим се суочава цела Европа па, наравно, и Србија. Посао се налази тешко, а губи лако те је много више оних који без посла остају, него оних који га нађу и задрже.

На основу података војвођанских филијала Националне службе за запошљавање, посао се чека око две године, на евиденцији је највише неквалификованих радника, али има и доктора наука без посла. На евиденцији војвођанских филијала НСЗ-а крајем јуна била су регистрована 203.592 незапослена, што је свакако много, али их је, ипак, у односу на месец раније било 2.308 мање.

Анализом података с евиденције војвођанских филијала НСЗ-а могу се извући занимљиви закључци. Наиме, од укупног броја незапослених, 101.696 су жене, што чини 49,9 одсто оних без посла. Тако се ранија лоша статистика, која је говорила да много више жена него мушкараца не ради и чека на посао, више не може применити.

Занимљиви су и подаци који говоре о броју новозапослених по општинама. Тако је у јуну највише новозапослених било у Новом Саду – 7.023, а следе Зрењанин – 2.109, Суботица – 1.400 и Панчево, где је посао добило 1.250 незапослених. С друге стране, у истом периоду најмање запошљавања забележено је у Опову – где је посао нашло 22, Сремским Карловцима – 32, Иригу и Малом Иђошу – 71, док су у Пландишту посао нашле 72 особе с евиденције НСЗ-а.

Више од половине особа на евиденцији НСЗ-а у Војводини, односно 55,4 одсто, на посао чека мање од две године (44,9 одсто посао нађе пре истека прве године на евиденцији, а 11,7 одсто пре запошљавања на евиденцији проведе до две године), док 44,6 одсто незапослених на посао чека дуже од две године.

Ти подаци нису исти за све општине јер има и неких где више од половине пријављених на посао чека дуже од две године. Тако у општини Сремски Карловци готово 41 одсто незапослених посао добија након мање од две године проведене на евиденцији војвођанских филијала НСЗ-а, а чак 59 одсто на радно место чека дуже од тога. У Малом Иђошу 47 одсто незапослених с евиденције посао налази након мање од две године, а 53 одсто чека дуже. У Кањижи је постотак 48,3, односно 51,7 одсто, а иста је ситуација и у Оуацима. У Чоки 48,5 одсто незапослених с евиденције заснива радни однос након мање од две године, а 51,5 одсто чека дуже, док у Старој Пазови мање од две године на посао чека 48,9 одсто оних који су на евиденцији НСЗ-а, а 51,1 одсто чека више од тога.

Подаци о степену образовања оних који су на евиденцији војвођанских филијала НСЗ-а говоре да је највише неквалификованих радника, чак 65.323, што чини 32,1 одсто укупног броја незапослених на евиденцији. Потом следе они који су завршили средњу школу – 54.153, или 26,6 одсто, а веома су близу и они који су завршили трогодишњу школу – 49.482 лица, или 24,3 одсто. Са завршеним факултетом на евиденцији је 13.988 особа, или 6,9 одсто укупног броја незапослених, полуквалификованих радника је 9.887 лица, или 4,9 одсто, док је вишу школу завршило 9.122 с евиденције НСЗ-а, што је 4,5 одсто од

укупно пријављених. Међу незапосленима су и магистри – њих 190, или 0,1 одсто, док је доктора наука 17.

Поједине струке су или мање тражене или је много оних који су се за њих определили. Тако је међу незапосленима на евиденцији војвођанских филијала НСЗ-а највише оних из области машинства и обраде метала – 24.262, следе економија, право и администрација – 18.752, пољопривреда, производња и прерада хране – 16.764 особа, док је међу незапосленима на евиденцији НСЗ-а 16.728 особа које су се образовале за област трговине, угоститељства и туризма.

Које се струке траже?

Које занимање или струку изабрати да би се скратио боравак на евиденцији НСЗ-а тешко је рећи, али подаци говоре да има и оних која су дефицитарна. Тако су се у првих шест месеци ове године најлакше запошљавали: геронтодомаћин, касир, администратор осигурања, наставник немачког језика, дипломирани социјални радник, специјалиста доктор медицине, микробиолог...

Наравно, с друге стране су суфицитарна занимања – јер су се у истом периоду теже запошљавали: неквалификовани радници, аутомеханичари, бравари, маталостругари, грађевински техничари, матуранти гимназије, економски техничари, дипломирани економисти, дипломирани правници, доктори стоматологије...

http://www.danas.rs/danasrs/drustvo/samo_u_bogradu_visak_740_nastavnika.55.html?news_id=266128

Почело "пребројавање" просветних радника који ће у наредној школској години остати без часова

Само у Београду вишак 740 наставника

АУТОР: Весна Андрић

Београд - Само у Београду на листи технолошких вишкова налази се скоро 740 просветних радника, а школе су исказале потребе за око 420 наставника, с тим што најмање 100 од тог броја може да буде ангажовано на одређено време. Тиме се не решава проблем технолошких вишкова, јер ће ти људи бити једно време на замени - упозорава Слободан Брајковић, председник Синдиката радника у просвети Србије.

Он за Данас истиче да нико у овом тренутку не може прецизно да каже колико ће просветних радника од јесени остати без дела норме и без иједног часа, тако да су процене неких синдиката да је реч о најмање 700 људи непоуздане.

Из Министарства просвете најављују да ће за неколико дана бити познат број технолошких вишкова у Србији, а из синдиката упозоравају да све школе нису доставиле податке школским управама, иако су биле обавезне да то учине до 15. августа.

На листи за град Београд налазе се наставници свих профила - учитељи, професори математике, биологије, страних језика, историје, географије, али и музичког, физичког... Међу вишковима је велики број оних који раде у основним школама, што Слободан Брајковић објашњава чињеницом да се из године у годину смањује број ученика. У најгорој ситуацији су професори стручних предмета и практичне наставе у средњим стручним школама, јер највећи број њих неће моћи да буде преузет са листе технолошких вишкова.

Милорад Антић, председник Форума средњих стручних школа Београда, каже да је ситуација у тим школама алармантна. С једне стране, наставници страхују за своја радна места, јер Министарство просвете није одобрило захтев синдиката да се формирају одељења са мање од 15 ученика. С друге стране, расте незадовољство међу родитељима чија су деца распоређена на одређене образовне профиле, али се још нису уписала, јер у тим одељењима има мање од 15 ученика, што је законски минимум за финансирање.

- Тражимо да се дозволи формирање одељења са најмање осам ученика, а репер за то је број ђака у групама за практичну наставу - каже Антић.

Он подсећа да су, од око 330 средњих школа у Србији, скоро половина стручне и да проблем са мањком ученика имају машинске, хемијске, кожне, текстилне, грађевинске, али и неке пољопривредне. Познато је да те школе годинама кубуре са ђацима, али је овог јуна ситуација драстично погоршана након одлуке Министарства просвете да се ученици уписују само на основу бодова из основне школе. Због тога се у такозваним атрактивним школама десило да више ђака има једнак број бодова, што је довело до уписа преко предвиђене квоте и проширивања или чак отварања нових одељења, али је с друге стране стручне профиле оставило у још горој позицији. Директори неких школа, о чему је Данас већ писао, тражили су од Министарства да одобри формирање одељења са мање од 15 ученика, али ће, према речима помоћника за основно образовање Љубише Антонијевића, таква одлука морати да сачека новог министра просвете.

Антонијевић је казао да би до 31. августа, када се формално завршава школска 2012/13. година, у пензију могло да оде око 5.000 наставника, стручних сарадника и васпитача, који до тог датума напуне 40 година стажа или 65 година живота и најмање 15 година стажа. Реч је о новом законском решењу које је већ ступило на снагу. Антонијевић каже да је то "много више него што ће бити технолошких вишкова", на шта синдикати упозоравају да то не може да буде решење за професоре стручних предмета у средњим стручним школама, који ће по свим проценама од јесени масовно остати без часова.

- Тачно је да сви они неће остати потпуно без часова, али замислите апсурд да неко ради са 20 или 30 одсто норме и прима 8.800 или 12.600 динара. Може ли се од те плате живети - пита Милорад Антић, председник Форума средњих стручних школа Београда.

Сурова статистика

Према подацима које смо добили у Унији синдиката просветних радника ситуација изгледа овако - од укупног броја технолошких вишкова у Београду 651 наставник нема пуну норму, а 85 је потпуно без часова. Школе потражују на неодређено време 263 радника са неким процентом норме, док ће 102 моћи да рачуна на пуно радно време. Сем тога, на одређено време може да буде запослено 56 наставника, који неће имати пуну норму, и 102 са пуним фондом. Миодраг Скробоња из Уније каже да ће се десити оно што је тај синдикат прогнозирао: у популарним школама ће због повећања броја ђака морати да запошљавају нове наставнике, док стручним прети затварање одељења ако Министарство не одобри формирање одељења са мање од 15 ученика.